

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 101. Delegati a duobus Benedicti Cardinalibus Constantiam missi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

Sæcul. XV. retur Ecclesiæ reformatio, nunquam ta-
 A.C. 1418. men eos acquiescere voluisse, jam ergo
 creato Pontifice, ad urgendam hanc re-
 formationem ipsimet illum accederent.
 Hispani, quorum nonnulli Petro de Luna
 secreto favebant, ceteris liberius loque-
 bantur, contra simoniam scripta divulgan-
 tes, quinimo aperte Pontifici minas in-
 tentabant, ni abusus toleret.

§. C.

*Reformationis schema Nationibus a
 Papa propositum.*

*Vander
 Hardt tom. 4
 p. 1502.*

Martinus Nationum precibus acquie-
 scens, sub finem Januarii super octo-
 decim articulis, quos Germani repetitis
 curis decidi urgebant, reformationis
 normam edidit, eandemque Nationum
 Deputatis examinandam tradidit. Pa-
 pa ea ferme omnia, quæ a Nationibus
 in hisce articulis postulabantur, conces-
 sisse videtur, si octavum duntaxat ex-
 cipias, quem absque responso intactum
 reliquit: ad decimum tertium vero, de
 exauctoratione Pontificis, asseruit: Nihil
 circa hoc punctum innovandum, quodi-
 dem plures Nationes censebant.

§. CI.

*Delegati a duobus Benedicti Cardina-
 libus Constantiam missi.*

*Spond. ad.
 an. 1418. n. 1.*

Ceterum Petrus de Luna, alias Bene-
 dictus

dictus XIII, umbratili sua dignitate fa- Sæcul. XV.
 scinatus, ac misere delusus, nec sanissimis A. C. 1418.

Alphonfi Arragonum Regis consiliis, nec
 trium vel quatuor Cardinalium sibi ad-
 hucdum adhærentium precibus expu-
 gnari poterat, quamvis hi salubriter sua-
 sissent, ut Constantiensi Synodo sese sub-
 jiceret, atque neo - electum Papam a-
 gnosceret. Martinus vero horum Car-
 dinalium propensione opportune utendum
 existimabat, satis enim sibi persuasum ha-
 bebat, quod ipsimet sibi in Viro passim
 derelicto, atque ab omnibus oppresso exi-
 guum sane præsidium repositum esse, fa-
 cile perspicerent; unde eisdem significa-
 ri curabat, ut de suo patrocínio certi es-
 sent, si Benedicti partes desererent. Duo
 Cardinales hac favoris pollicitatione ex-
 pugnati Constantiam suos legabant De-
 putatos, qui ingenti gaudio excipiebantur,
 ac ultima Januarii die Papæ conspe-
 ctum subeuntes suam eidem obedien-
 tiam fidemque juramenti religione ob-
 stringebant. Ergo nonnisi duo Cardina-
 les in Benedicti obsequio perstiterunt,
 nempe Julianus de Oblatis, & Domini-
 cus de bona fide Carthusianus, natione
 Hispani. Ineunte Februario Imperator
 Principes atque Prælatos convocavit, ut
 causam Friderici Austriaci discuterent;
 huic coetui Elector Brandenburgicus præ-
 sedit. ~~Deortum~~ est, quod Dux omnes

A a 3

Vasal-

Sæcul. XV. Vasallos suos Cæsaris imperia renuentes,
 A. C. 1418. ut sese submitterent, vel ipse compellat,
 vel, ut ab aliis vi cogantur, pateretur.

§. CII.

Lis Imperatorem inter, & Mediolanensem Ducem composita.

Raynald. an. 1418. an. 2. Aliquot abhinc diebus Imperator ad varias ditiones Legatos suos nominavit. Philippus Maria Dux Mediolanensis exortis quibusdam simulatibus cum Imperatore Sigismundo Constantiam misit Abbatem Manfredum S. Crucis, qui Sacrae Cæsareæ suæ Majestati pro ditione Mediolanensi clientelare profiteretur obsequium. Cum vero novæ inter eos succrescerent lites, Imperator ad Ducis preces Episcopum Passaviensem & Comitem Ottinganum Mediolanum misit, pacificam inuituros compositionem. Præcipua reconciliationis conditio erat, Dux Mediolanensis copias suas Montis-Ferratensibus jungeret, & communibus armis bellum moveret Genuensibus, quorum agendi ratio haud probabatur Imperatori. Verum Ducis istius fides merito in suspicionem trahebatur; accusabatur enim, Beatricem Tendam ejus conjugem, eoquod illam cum Sigismundi Legatis conspirasse suspicari ejus jussu capite truncatam fuisse.

§. CIII.